

Dönemeyiz Geriye

– beyhan ilhan · 08 Temmuz 2014

İki gönüldaş vardı, sevgileri çok büyüktü. Sevgilerinin büyüklüğü tarif edilemezdi.

Kader dedikleri bu olmalı ki, birbirlerini seven aşıkların kapılarını, ayrılık çaldı ve aşıklar ayrıldılar. İki farklı şehirlere gittiler, birbirlerini aramaz oldular.

Kız erkeğe kızıyordu, erkek kıza kızıyordu ve küsüyorlardı . Neden mi ?

Vay efendim! önce o arasın... diye kaprist yapıyorlardı. Aslında farkında değillerdi . Araya mesafeler koyduklarının bu mesafelerle uzaklaştıklarının. Bir şımarıklık kaplamıştı sevgilerini... Oyun zannediyorlardı sevgiyi . Halbuki bu tutumlarından dolayı ayrı düşeceklerini, bir daha bir araya gelemeyeceklerini bilmiyorlardı, iki deli gönül...ve uzaklaştılar.

Zamanla sevgilerini kalplerine gömdüler asla unutmadılar fakat bir inat uğruna kurban ettiler sevgilerini. Delice sevdalı olmalarına rağmen inatları bırakmadı sevdalı gönüllerin birleşmesine

Aradan bir kaç yıl geçti erkek kıza aradı bütün inadını yenerek, kız" alo "dedi erkek " merhaba" dedi, kıssa süre sessizlik oldu. Erkek "Nasılın" dedi, kızın yüreği ateş gibi yanmaya başlamıştı." iyiyim sen nasılın" kız dedi. Erkek heyecanla " iyiyim benimle evlenirsen daha da iyi olacam"dedi.

Kızın tükürük boğazına takılmıştı sesi titreyerek "çok geç , ben evlendim" dedi .

Erkeğin elinden telefon düştü ve telefon kapandı.

Bu aşk öyle bir yara almıştı ki... Kız ölücü darbeyle bu aşkı tam 12'den vurmuştu. Bu kara günden sonra yaşıyan ölüye döndüler, sessizliğe büründüler, hiç görüşmediler . Bir nevi kendilerini gömdüler etten oluşan bedenlerine ve bu mezarda yaşadılar. Aradan yıllar geçti.

Bir gün yolda yürürken karşı karşıya geldiler.Bakıştılar "merhaba" demeye yeltendiler ama ellerini tuttukları çocukların çekiştirmeleriyle geri adım attılar , arkalarını dönüp küçük küçük adımlar atarak uzaklaştılar

İkisininde gözlerinden yaşlar akmaya başladı, yüreklerindeki yara o kadar canlarını acıtmıştı ki ikisinde çok pişmanlardı fakat çok geç kalınmış vakalardı , yürüdüler ve kayboldular. Ne olmuştu da ne bitmişti bu aşkın sonu hüsrarla bitmişti.

çocuksu inatları yüzünden tüketmişlerdisevgilerini

eskiden seven iki aşıklardı

şimdi ise acılı iki yürek

dillerinde şu mısralar

dönemeyiz geriye

gömdük seven kalplerimizi

keşkelerle doluyuz

ne yapsakta dönüş yok geçmişe

sadece öğüt veririz gelecektelerine

sevdilerimizin kıymetini bilmeliyiz

incitmemeliyiz bir hiç uğruna

biz haradık sevgimizi

bir inat uğruna

şimdi ise ayırđız bir ömür boyu